

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2TdoVS/3/2019
Identifikačné číslo spisu: 9512100097
Dátum vydania rozhodnutia: 11.02.2020
Meno a priezvisko: JUDr. František Mozner
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:9512100097.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Františka Moznera a sudcov JUDr. Štefana Micháliku, JUDr. Petra Paludu, JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Ivetty Macejkovej, PhD., LL.M., v trestnej veci obvineného JUDr. U. M. pre pokus pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 14 ods. 1, § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák. na neverejnom zasadnutí konanom 11. februára 2020 v Bratislave o sťažnosti obvineného JUDr. U. M. proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. novembra 2019, sp. zn. 2 TdoV 4/2019, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť obvineného JUDr. U. M. zamietla.

Odôvodnenie

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) uznesením z 13. novembra 2019, sp. zn. 2 TdoV 4/2019, rozhodol o námietke zaujatosti vznesenej obvineným JUDr. U. M. tak, že podľa § 32 ods. 3 Tr. por. JUDr. Peter Hatala, JUDr. Juraj Kliment a JUDr. Pavol Farkaš nie sú vylúčení z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci vedenej na najvyššom súde pod sp. zn. 2 TdoV 4/2019.

V odôvodnení tohto rozhodnutia bolo vo vzťahu k namietaným JUDr. Petrovi Hatalovi a JUDr. Jurajovi Klimentovi poukázané predovšetkým na závery súvisiacich rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 473/2014 a sp. zn. III. ÚS 62/2015, v zmysle ktorých sa za „sudcu súdu iného stupňa zúčastneného na (skoršom) rozhodovaní“ považuje len sudca, ktorý sa zúčastnil na rozhodovaní v merite veci, teda v rámci rozhodovania o vine a treste. Keďže najvyšší súd (v senáte zloženom z JUDr. Juraja Klimenta, JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba) uznesením z 27. marca 2019, sp. zn. 5 Tost 11/2019, nerozhodoval v merite veci, ale ním bola zamietnutá sťažnosť obvineného proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu, ktorým bola zamietnutá jeho opätovná žiadosť o odklad výkonu trestu odňatia slobody, dospel dovolací senát (rozhodujúc o vznesenej námietke zaujatosti) k záveru, že jeho jednotliví členovia nie sú vylúčení. Pokiaľ ide o JUDr. Pavla Farkaša, poukázal na to, že vo vzťahu k nemu neuviedol obvinený žiadnu námietku, ale vychádzal iba z údajnej zaujatosti ostatných členov senátu, a preto nemal dôvod ani na jeho vylúčenie. Napokon vo vzťahu k JUDr. Jane Serbovej a JUDr. Alene Šiškovej uviedol, že o ich zaujatosti nerozhodoval, pretože sú vylúčené zo zákona (§ 31 ods. 4 Tr. por.), keďže sa zúčastnili na odvolacom konaní.

Proti tomuto uzneseniu, ktoré bolo obvinenému JUDr. U. M. oznámené doručením jeho rovnopisu 19. novembra 2019 a jeho obhajkyňi 3. decembra 2019, podal obvinený 22. novembra 2019 sťažnosť.

V nej úvodom zdôraznil, že nesúhlasí s tým, že v zmysle judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky sa za sudcu iného stupňa nepovažuje sudca, ktorý na najvyššom súde rozhodoval o akomkoľvek rozhodnutí vo veci, a že dôvodom vylúčenia sudcu je len predchádzajúce rozhodovanie v merite veci, keďže sudcu možno vylúčiť z vykonávania úkonov v konkrétnej veci z dôvodov, ktoré by mu zjavne bránili rozhodnúť objektívne, nezáujato a spravodlivo v súlade so zákonom, pre jeho vzťah k prejednávanej veci alebo osobám, ktorých sa úkon priamo dotýka.

Ďalej dodal, že svoju námietku zaujatosti smerujúcu voči členom dovolacieho senátu 2 TdoV JUDr. Jurajovi Klimentovi a JUDr. Petrovi Hatalovi považuje aj naďalej za opodstatnenú, pričom na nej zotrňuje predovšetkým z dôvodu, že menovaní sudcovia už v minulosti rozhodovali o jeho sťažnosti v konaní o odklad výkonu trestu podľa § 409 Tr. por. (vec vedená pod sp. zn. 5 Tost 11/2019), pričom toto rozhodnutie považuje za arbitrárne a bez akejkoľvek opory v zákone a predložených listinných dôkazoch. Sťažovateľ v kontexte zmieňovaného rozhodovania poukázal i na nedoručenie prvostupňového uznesenia jeho obhajkyňi zákonným spôsobom, či tiež neštandardne rýchle rozhodnutie bez náležitého zistenia skutkového stavu veci s cieľom okamžitého nástupu výkonu trestu odňatia slobody. Podľa jeho názoru takýto svojvoľný postup dotknutých sudcov v predmetnej veci, s následkom porušenia jeho práva na spravodlivý proces, nasvedčuje tomu záveru, že ich pomer k jeho osobe nie je nezaujatý.

V podstate z týchto dôvodov obvinený záverom podanej sťažnosti navrhol, aby najvyšší súd v zmysle § 32 ods. 3 Tr. por. rozhodol tak, že sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Hatalu vylúči z rozhodovania v dovolacom konaní vedenom pod sp. zn. 2 TdoV 4/2019.

Najvyšší súd primárne zistiac, že sťažnosť je prípustná, bola podaná oprávnenou osobou a v zákonom stanovenej lehote, v súlade s § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako i konanie tomuto výroku predchádzajúce, pričom dospel k záveru, že predmetná sťažnosť nie je dôvodná.

Podľa § 32 ods. 3 Tr. por. o vylúčení z dôvodov uvedených v § 31 na základe námietky vznesenej niektorou zo strán v iných prípadoch ako podľa odseku 2 rozhoduje orgán, ktorého sa tieto dôvody týkajú. O tom, či je vylúčený sudca alebo prísediaci, ktorý rozhoduje v senáte, rozhodne tento senát.

Podľa § 32 ods. 5 písm. d) Tr. por. o sťažnosti proti rozhodnutiu podľa odsekov 2 a 3 rozhoduje iný senát odvolacieho súdu, dovolacieho súdu alebo nadriadeného súdu konajúceho o sťažnosti proti rozhodnutiu sudcu pre prípravné konanie, ak ide o rozhodnutie senátu odvolacieho súdu alebo dovolacieho súdu, alebo senátu nadriadeného súdu.

Podľa § 18 ods. 1 veta prvá a druhá zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov senát najvyššieho súdu sa skladá z troch sudcov, z ktorých jeden je predsedom senátu. Ak rozhoduje o riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam senátov najvyššieho súdu, skladá sa senát najvyššieho súdu z predsedu a zo štyroch sudcov.

Úvodom je vhodné dať do pozornosti tú (najvyšším súdom neustále opakovanú) skutočnosť, že sudcu (sudcov) možno vylúčiť z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci len celkom výnimočne, a to len zo zákonom predvídaných dôvodov.

Pokiaľ ide o posudzovanú vec, z obsahu predmetnej námietky obvineného JUDr. U. M. vyplýva, že tento namietol členov senátu 2 TdoV, ktorý má rozhodovať o ním podanom dovolaní, keď konkrétne žiadal vylúčiť JUDr. Petra Hatalu, JUDr. Juraja Klimenta, JUDr. Pavla Farkaša, JUDr. Janu Serbovú a

JUDr. Alenu Šiškovú. Čo sa týka podanej sťažnosti, z jej obsahu je zrejmé, že obvinený sa nestotožňuje so záverom ohľadne nevyhlásenia JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Juraja Klimenta, keď uvádza rôzne tvrdenia a skutočnosti, dotýkajúce sa ich rozhodovania v už spomínanej veci vedenej pod sp. zn. 5 Tost 11/2019.

K tomu je potrebné v prvom rade uviesť, že 5-členný sťažnostný senát považuje napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu za zákonné a správne, keď aj argumentácia tam uvedená je vyčerpávajúca.

Obvinený v podanej sťažnosti neuviedol žiadne také konkrétne skutočnosti (aj keď svoju argumentáciu rozšíril oproti vznesenej námietke), ktoré by Trestný poriadok v ustanovení § 31 predpokladal ako odôvodňujúce vylúčenie dotknutých sudcov (nezúčastniacich sa na skoršom meritórnom rozhodovaní, ako už bolo zdôraznené vyššie).

Pokiaľ pritom obvinený nesúhlasí s ich konaním a rozhodovaním v jeho veci (5 Tost 11/2019), resp. tiež s príslušným právnym názorom Ústavného súdu Slovenskej republiky, tak k tomu je žiaduce opakovane odkázať na v danom ohľade príliehavé závery rozhodnutia najvyššieho súdu zverejneného v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 34/2008, a síce, že rozdielnosť názorov súdu na jednej strane a procesnej strany na druhej strane nemôže byť bez konkretizovania relevantných skutočností z hľadiska § 31 ods. 1 Tr. por. podkladom na vznesenie námietky zaujatosti konkrétneho sudcu alebo sudcov, lebo neodôvodňujú ich zaujatosť zo zákonom predpokladaných dôvodov, t. j. pre pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo dotýka (a ich obhajcom, zákonným zástupcom a splnomocnencom), alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní.

Z týchto dôvodov najvyšší súd sťažnosť obvineného JUDr. U. M. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.